

Reformatie Nieuws

Inhoud

De grenslijn tussen christenen en niet christenen.....	3
Ontmoeting met dr. Lukas	5
Wat wij geloven, voor een ieder uitgelegd:	7
Lichaam, ziel en geest	8
gezond bewaren.....	8
Tijd is Genade!.....	10
Liever geliefd voelen dan leven om bemind te worden	12
Streven naar.....	14
De grote, bruine hond.....	18
Het vuile vest	20

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De grenslijn tussen christenen en niet christenen

door O. Nasui

De christenen en hun oorsprong

Het belangrijkste onderdeel van deze “nieuwe” godsdienst is het Jodendom, dat monotheïsme verkondigde, de hoop op de Messias, die door geschriften in het Oude Testament geprofeteerd werd. De Messias, de Gezalfde, zou in menselijke gestalte op de aarde komen door de maagd Maria. Het Jodendom vertegenwoordigde in die tijd het meest rigoureuze ethische systeem; een morele code, die in de tien geboden was samengevat.

Deze wezen op de verbinding tussen de mensen en God, maar ook op de verbinding van de mensen onder elkaar.

Wij weten uit de Heilige Schrift, dat Jezus de Joodse godsdienst niet weerlegd heeft. Zijn boodschappen en Zijn leven beperkten zich niet tot slechts één volk, hoewel ‘Hij is gekomen tot de Zijne’ (Johannes 1:11), maar Zijn boodschap was van toepassing op alle mensen op deze aarde. Het kernpunt van de christelijke leer is Jezus, die Zijn volgers ‘Messias’ (de Gezalfde) noemden en die in de Griekse taal ‘Christus’ heet. Zijn ware volgers waren de discipelen, de apostelen en allen, die Jezus navolgden overeenkomstig de uitnodiging, welke eerst aan de discipelen werd gedaan en daarna aan hen, die in Hem geloofden. ‘Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen...’ (Matthéüs 16:24, eerste deel).

Ook uit de Schrift weten wij, dat deze groep navolgers in Antiochië voor het eerst ‘christenen’ werd genoemd (Handelingen 11:26, laatste deel). De christenen, die Jezus in de eerste eeuw navolgden, hadden geen gemakkelijk leven; integendeel, zij moesten veel verdrukking, vervolging en lijden ondergaan. De Heer Jezus zei hun van tevoren: ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33).

De basis van het christendom

De apostel Paulus, een van de meest trouwe en gelovige volger van Jezus, beschreef de basis van het christendom met de volgende woorden: ‘Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus’ (1 Korinthe 3:11). Jezus Christus presenteert Zich persoonlijk aan Petrus als de rots: ‘Gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen’ (Matthéüs 16:18). Hoe kunnen wij verklaren, dat de gemeente van Christus, ondanks de aanvallen van de duivel om haar te vernietigen, overleefde tot de dag van vandaag en zal bestaan tot het

einde?

Het antwoord is eenvoudig: De gemeente werd ten eerste gebouwd op de Rots, die Jezus Christus is; op geloof niet alleen aan Christus, maar op het geloof van Jezus. De gemeente was niet op Petrus of zijn geloof gebouwd, dat vaak menselijk wankelde, maar op Jezus Christus, de levende Rots.

Op zoek naar een identiteit

‘Wij dan, zijnde Gods geslacht...’ (Handelingen 17:29, eerste deel).

Er is een natuurlijke, biologische neiging van ieder mens, om zekerheid en het gevoel te hebben bij iemand te horen. Daarom verklaart het, dat in veel gevallen kinderen, die door hun ouders verlaten of geadopteerd werden, wanneer zij opgroeien, altijd op zoek zijn naar hun oorsprong en identiteit. Waarom? Omdat zij hun ouders leren kennen, hun verleden kennen en willen weten, waar zij vandaan komen. Zij zijn op zoek naar hun eigen oorsprong. In de tegenwoordige tijd komt de neiging om te zoeken naar de christelijke identiteit steeds meer voor, niet alleen bij jongeren, maar ook bij volwassenen. Dit zoeken is met een gevoel van innerlijke leegheid verbonden, daarom verlangen de mensen naar iets, dat zij niet beschrijven kunnen. Het trieste daarbij is het feit, dat hoewel zij vroeg of laat hun christelijke identiteit hebben ervaren, zij toch naar andere godsdiensten neigen. Waarom is dat zo? Omdat het christendom aan inhoud en waarden verloren heeft en door de vermenging met seculiere godsdiensten langzaam ook zijn oriëntering en identiteit verliest. Daarom zouden wij ons niet moeten verwonderen, dat steeds meer christenen naar andere waarden en idealen streven.

Wat betekent het, een echte christen te zijn?

De Zwitserse theoloog Hans Küng zei over het christendom het volgende: “Christendom bestaat alleen daar, waar de herinnering aan Christus levendig wordt gehouden, zowel in theorie als in de praktijk!”

De gemeente-oudsten vermeldde het in vroegere tijden vaker, wat het betekent een echte christen te zijn. Christen zijn betekent:

1. Bij Christus horen (volledig).
2. Als Christus zijn (aan Zijn karakter gelijk zijn).
3. Met Christus zijn (dagelijks met Hem wandelen).

Twee basisvoorwaarden, die door Jezus werden uitgesproken, waren:

1. **Hebt elkaar lief!**

‘Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt’ (Johannes 13:34).

Verder zegt de apostel Johannes in hetzelfde verband: ‘Mijn kinderzens, laat ons niet liefhebben met het woord, noch met de tong, maar met de daad en waarheid’ (1 Johannes 3:18). Ik geloof, dat het moment gekomen is, dat wij ons eerlijk moeten afvragen, of de liefde, waarover wij zo dikwijls en mooi spreken en zingen, niet iets is, dat alleen met de mond gedaan wordt. Waarom is het toch zo moeilijk en zo zelden met daden lief te hebben? Wat betekent het, in waarheid lief te hebben? Het betekent, dat wanneer u iemand zegt, dat u hem lief hebt, dat u dit in uw hart voelt. Het is een toestand van het hart, die uw broeder bemerkt en die in daden wordt omgezet. Als dit echter alleen een theorie blijft, wordt niet in waarheid liefgehad, maar blijft het een regelrechte leugen.

Daarom zegt Gods woord: ‘maar de mens beproeve zichzelf’ (1 Korinthe 11:28, eerste deel).

2. **‘Indien gij in Mijn woord blijft ...’**

Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gij in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen’ (Johannes 8:31). Wat betekent het in Zijn woord te blijven? Het betekent om het woord te vervullen en uit te leven. Het betekent niet, het alleen te lezen of uit te leggen, maar het ieder ogenblik uit te leven. De echte discipelen erkenden hun geloof in Jezus door woord en daad. Hun leven was een levend voorbeeld voor hun naasten. Hoewel zij mensen met zonden en zwakheden waren, schetsten zij Jezus door Gods genade en hulp met eer op deze aarde. Zulke christenen (discipelen) had en zal Jezus Christus tot het einde hebben.

Een oproep

Wilt u een van Jezus’ discipelen zijn? Wilt u Hem in woord en daad volgen en Zijn karakter iedere dag meer gelijk worden? Het is uw uitdaging en oproep en de wil van God voor uw leven! Moge de Heer u en mij met Zijn genade en liefde vervullen, opdat wij samen de naam van christen waardig zijn en met eer dragen en echte discipelen blijven tot Hij wederkomt! /2020 5

Ontmoeting met dr. Lukas

door F. Schwarz

Wie was eigenlijk Lukas? Lukas, 'de geliefde arts', was een reisbegeleider, een hechte medewerker en echte vriend van de apostel Paulus. Zelfs een zo grote apostel als Paulus heeft zijn zendingswerk niet alleen uitgeoefend, maar had altijd metgezellen en was op talloze medewerkers aangewezen. Wij kennen Timótheüs en Titus en vele anderen. In de gemeente en in het werk voor het rijk van God zijn wij niet allemaal eenzame strijders. In het Nieuwe Testament lezen wij, hoe de broeders samenwerkten en elkaar begeleidden, ondersteunden en bemoedigden. In het Nieuwe Testament zijn twee geschriften van Lukas bekend, de medewerker van Paulus, die het zogeheten dubbele werk van Lukas vormen en nauw bij elkaar horen: het evangelie volgens Lukas en de Handelingen van Lukas. Beide werken zijn waarschijnlijk in het begin van de jaren zestig in Rome ontstaan tijdens de eerste gevangenschap van de apostel Paulus. De Handelingen eindigt met deze eerste gevangenschap in Rome. Paulus was tweemaal gevangen in Rome. Handelingen vertelt over de eerste gevangenschap. Toen werd Paulus weer vrijgelaten. Na nog een paar reizen werd Paulus in Tróas voor de tweede keer gevangengenomen, teruggebracht naar Rome, in de gevangenis geworpen en vermoord onder keizer Nero.

Hoe beschreef Lukas zijn werk? Wij lezen de eerste verzen van het evangelie van Lukas. 'Aangezien velen ter hand genomen hebben, om in orde te stellen een verhaal van de dingen, die onder ons volkomen zekerheid hebben; gelijk ons overgeleverd hebben, die van den beginne zelf aanschouwers en dienaars des Woords geweest zijn. Zo heeft het ook mij goed gedacht, alles van voren aan naastig onderzocht hebbende, vervolgens aan u te schrijven, voortreffelijke Theófilus! Opdat gij moogt kennen de zekerheid van de dingen, waarvan gij onderwezen zijt' (Lukas 1:1-4). Deze verzen hebben een zeer rijke inhoud. Ten eerste leren wij, dat er een rij van berichten over Jezus in de gemeenten voor handen was. Zeker zijn geschreven en mondelinge toeverleveringen in omloop van de broeders en zusters, die als ooggetuigen daarbij waren geweest en die Jezus gehoord en gezien hebben. Deze verslagen werden doorgegeven, en Lukas schrijft over velen, die deze verslagen hebben gegeven, en zijn verzameld door Lukas. Hij gebruikte hen ook als bron. Lukas kan worden omschreven als een echte onderzoeker en historicus. Hij deed dit alles naast zijn beroep als arts. Wat deed hij precies? De Bijbelverzen zeggen, dat hij de verslagen verzamelde, onderzocht en daarbij zeer zorgvuldig was. Hij reisde veel en bezocht en interviewde overal mensen, die iets wisten over Jezus als ooggetuigen. Toen Lukas dan al het materiaal bij elkaar had, begon het belangrijkste werk voor hem. De Bijbel zegt, dat Lukas toen alles in een goede en verstandige volgorde plaatste en opschreef. Al dit zorgvuldige werk van verkennen, ordenen en schrijven kan Lukas niet in een paar weken of maanden gedaan hebben, zoiets duurt jaren. Het is interessant, hoeveel belangstelling en liefde Lukas investeerde in zijn werk, omdat zijn geloof zo belangrijk voor hem was en hij het aan anderen wilde doorgeven. Het was zijn levensdoel. Het is ook interessant, dat Lukas, in tegenstelling tot andere evangelisten, geen ooggetuige van Jezus was.

Wij zien, hoe de Heilige Geest ook het zorgvuldige werk van het verzamelen en onderzoeken van de Bijbelse geschriften geïnspireerd heeft. God sprak tot de schrijvers van de Bijbel, niet alleen door visioenen of dromen, maar de Geest werkte bij Lukas ook in het schijnbaar normale werk van onderzoeken, lezen en schrijven. Zo ontmoet God ons, ook in ons leven. Het hoeven niet altijd wonderen of bovennatuurlijke gebeurtenissen te zijn, waarin wij ervaringen met God maken, maar ook in het dagelijks leven zien wij Gods leiding en de invloed van de Heilige Geest.

Ook Ellen White heeft voor haar boeken meerdere bronnen, andere boeken van andere auteurs, gedeeltelijk gebruikt. Er zijn onzakelijke critici, die van zuster White willen ontkennen, dat zij een geïnspireerde profetes is. De eerste verzen van het evangelie van Lukas worden ten eerste aanbevolen aan dergelijke critici, waarin het voorbeeld van Lukas duidelijk laat zien, dat de Heilige Geest ook het gebruik van bronnen kan leiden en sturen en een geïnspireerd boek kan laten ontstaan.

Tijdens zijn onderzoek heeft de Heilige Geest Lukas een hele reeks gebeurtenissen en gelijkenissen van Jezus laten vinden, waarvan de andere evangeliën geen melding maken, maar alleen Lukas. Deze omvatten de verslagen van de 12-jarige Jezus in de tempel, de Emmaüsgangers, de boosdoener aan het kruis, Zacheüs, de verloren zoon, de rijke jongeling, de rijke man en de arme Lazarus en de barmhartige Samaritaan, en nog vele andere, welke wij alleen in het evangelie van Lukas vinden.

Wat is er speciaal aan het evangelie van Lukas?

Wij hebben naar Gods wil vanwege bepaalde redenen niet slechts één evangelie maar vier, omdat elk evangelie het leven van Jezus van een speciale kant bezielt en verlicht. Lukas schijnt door de verslagen van de genoemde gelijkenissen een speciale interesse te hebben om rijkere broeders en zusters in de gemeente aan te moedigen om hun geld in te zetten voor goede doelen en voor de armen. Het omgaan met bezittingen is in het Lukasevangelie vaak het onderwerp. Misschien was ook de 'zeer edele Theófilus', aan wie het evangelie is opgedragen, een rijk gemeentelid. Bovendien benadrukt Lukas vooral de betekenis van getrouwe vrouwen in het navolgen van Jezus. 'En het geschiedde daarna, dat Hij reisde van de ene stad en vlek tot de andere, predikende en verkondigende het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en de twaalfen waren met Hem. En sommige vrouwen, die van boze geesten en krankheden genezen waren, namelijk Maria, genaamd Magdaléna, van wie zeven duivelen uitgegaan waren. En Johanna, de vrouw van Chûsas, de rentmeester van Heródes, en Susanna, en vele anderen, die Hem dienden van hun goederen' (Lukas 8:1-3). Als arts beschrijft hij precies de behandeling van de barmhartige Samaritaan. Als arts geeft hij trouwens, in tegenstelling tot Matthéüs en Markus, als enige de kant (rechts!) van de verdorde hand van de genezene in de synagoge op de Sabbat. 'En het geschiedde ook op een andere Sabbat, dat Hij in de

synagoge ging en leerde. En daar was een mens, en zijn rechterhand was dor' (Lukas 6:6). Als arts beschrijft hij heel precies en geïnteresseerd veel genezingen van Jezus en blijkt gevoelig te zijn en mensvriendelijk. Daarbij is Lukas erg geïnteresseerd in de wereldgeschiedenis. Hij beschrijft steeds weer heel precies in welke tijd en in welke situatie van het Romeinse Rijk de gebeurtenissen plaats vonden. (Zie Lukas 3:1; 1:5; 2:1). In het algemeen wilde Lukas zijn lezers in de gemeente van die tijd laten zien, dat de boodschap van Jezus niet alleen belangrijk was voor de Joden en in Palestina, maar ook haar weg had gevonden naar het grote Romeinse Rijk. Zo leiden zijn evangelie en zijn boek Handelingen vanuit de tempel in Jeruzalem aan het begin van het evangelie van Lukas naar het hart en het machtscentrum van het Rijk, de wereldstad Rome aan het einde van het boek Handelingen. Hier eindigt het verhaal als een knaller: 'ongehinderd'. Ondanks zijn gevangenschap, die uiteindelijk slechts een vorm van huisarrest was, predikte Paulus ten slotte het evangelie van Jezus Christus vrijelijk in de hoofdstad van de wereld in die tijd, waar de keizer van Rome woonde. 'En Paulus bleef twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen, die tot hem kwamen; predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van de Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid en ongehinderd' (Handelingen 28:30-31). Wat een overwinning van het leiderschap van God!

Nogmaals: wie was Lukas nu? Hoogstwaarschijnlijk was hij een opgeleide Griek uit Syrië, uit de grote stad Antiochië, de derde grote stad van de toenmalige wereld, na Rome en Alexandrië, vanwaar Paulus op zijn zendingsreizen ging, waar een grote internationale christelijke gemeenschap ontstond, waartoe Paulus werd geroepen, waar de leden van de gemeente voor het eerst 'christenen' werden genoemd en mensen uit de hele wereld woonden. 'Zij nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stéfanus geschied was, gingen het land door tot Fenicië toe, en Cyprus en Antiochië, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden. En er waren enige Cyprische en Cyreneïsche mannen uit hen, die te Antiochië gekomen zijnde, spraken tot de Grieken, verkondigende de Heere Jezus. En de hand des Heeren was met hen, en een groot aantal geloofde, en bekeerde zich tot de Heere. En het gerucht van hen kwam tot de oren der gemeente, die te Jeruzalem was; en zij zonden Barnabas uit, dat hij het land doorging tot Antiochië toe. Deze daar gekomen zijnde, en de genade Gods ziende, werd verblijd en vermaande hen allen, dat zij met een voornemen des harten bij de Heere zouden blijven. Want hij was een goed man, en vol van de Heilige Geest en van geloof; en er werd een grote schare de Heere toegevoegd. En Barnabas ging uit naar Tarsen, om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem te Antiochië. En het is geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in de gemeente, en een grote schare leerden; en dat de discipelen voor het eerst te Antiochië christenen genaamd werden' (Handelingen 11:19-26). Lukas moet volgens berichten uit de tijd van het eerste christendom uit een voorname, heiden-christelijke familie stammen.

In Handelingen 16:10 verschijnt het woord "wij" plotseling. Men vindt het meerdere keren in de volgende

verzen en dan weer in Handelingen 20:5 en 27:1. Dit laat zien, dat Lukas af en toe met Paulus is meegereisd. Hij was bij Paulus in Rome tijdens de eerste gevangenschap. Vanuit deze gevangenschap stuurt Paulus vier brieven aan de gemeenten via zijn medewerker Tychikus: Efeze, Filippensen, Kolossensen en Filémon. Met deze vier brieven in zijn bagage heeft de trouwe broeder Tychikus zich begeven vanuit Rome naar de gemeenten in Klein-Azië, het huidige Turkije. In deze brieven wordt Lukas genoemd als de geliefde arts in de groeten van Paulus. 'U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en Démas' (Kolossensen 4:14) en Filémon 24: 'Markus, Aristarchus, Démas, Lukas, mijn medearbeiders'. Ook kunnen wij een blik werpen op een zekere Démas, die ook een groet stuurt in deze brieven. Toen werd Paulus weer vrijgelaten en reisde onder andere naar Kreta. Toen in het jaar 64 de grote brand uitbrak in Rome, die door keizer Nero in de schoenen van de christenen werd geschoven en tot een vreselijke vervolging leidde, had Paulus Rome al verlaten. In 66 ongeveer werd Paulus weer gevangengenomen in Tróas en moest zijn mantel en boeken achterlaten. Hij was verraden door de slechte smid Alexander. 'Breng de reismantel mede, die ik te Tróas bij Karpus gelaten heb, als gij komt, en de boeken, inzonderheid de perkamenten. Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad betoond; de Heere vergelde hem naar zijn werken' (2 Timótheüs 4:13-14). Uit zijn tweede gevangenschap schrijft Paulus zijn laatste brief, de tweede brief aan Timótheüs. Hij noemt weer de naam van Lukas. 'Lukas is alleen met mij' (2 Timótheüs 4:11, eerste deel). Lukas bleef de apostel Paulus tot het einde toe trouw. Een tegenvoorbeeld is Démas, die openlijk het geloof opgaf en na het uittreden uit de gemeente, weer een werelds leven in Thessalónica begon. 'Want Démas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld lief gekregen en is naar Thessalónica gereisd; Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië' (2 Timótheüs 4:10).

Wie was Lukas nu, de geliefde Syrische Griekse arts? Wat kunnen wij uit het evangelie van Lukas, de Handelingen en Paulus' brieven over hem als een persoonlijkheid lezen? Een broeder, die zich niet op de voorgrond drong en weinig of niets over zichzelf naar voren bracht. Een zorgvuldig en nauwkeurig werkende onderzoeker en schrijver, die zich met de hoogste interesse en persoonlijke inzet met de geschiedenis van Jezus en Zijn gemeente bezig hield. Een trouwe, betrouwbare vriend op de achtergrond, die bij Paulus blijft. Een man met gevoel van verantwoordelijkheid, hoe men onderwijs en bezit op de juiste manier inzet voor Gods werk. Een warmhartige, medelevende verslaggever over de armen, de zieken en de vrouwen rondom Jezus. Volgens de vroegchristelijke overlevering moet hij later voorzitter van de gemeenten in Griekenland geweest zijn, zoals Timótheüs in Klein-Azië en Titus op Kreta. Als leider van de Griekse gemeenten, nu zouden wij hem misschien als voorzitter van de Unie of regionale secretaris aanduiden, moet hij in Griekenland de hoge leeftijd van 89 jaar hebben bereikt. Ik verheug mij erop, eens in het rijk van God mijn lieve collega Lukas te mogen ontmoeten!

Wat wij geloven, voor een ieder uitgelegd:

door P. Manojlovic

De Doop

Moet ik volwassen zijn om gedoopt te worden?

U bent waarschijnlijk al eerder bij een doop geweest en hebt u misschien afgevraagd, waarom u tot nu toe alleen volwassenen gezien hebt, die zich lieten dopen.

Andere christelijke kerken dopen al baby's. Waarom is het bij ons anders? Als men in de Bijbel kijkt, kan men enige verhalen in het Nieuwe Testament vinden. Er wordt bijvoorbeeld van Johannes verteld, dat hij mensen in de Jordaan doopte, van de kamerling uit het Morgenland of ook van de gevangenebewaarder van Filippi en zijn gezin.

Nadat zij erkend hadden, dat Jezus Gods Zoon is, hebben zij een bewuste keuze voor Hem gemaakt.

Baby's kunnen dat nog niet, zij moeten eerst nog door de opvoeding van hun ouders leren, wat goed en kwaad is, en zij kennen Jezus ook nog niet.

Als u Jezus volledig wil gehoorzamen, spreek er dan met uw ouders over. Zij kunnen u ondersteunen ter voorbereiding op de doop. Regelmatig de Bijbel bestuderen helpt daarbij de waarheden erin steeds beter te begrijpen.

In gebed kan men Jezus daarom bidden u te helpen een kind van God te zijn.

Als men Hem, als persoonlijke Verlosser heeft aangenomen, dan is de doop een openbare belijdenis van dit 'nieuwe leven' met Jezus. Het onderdompelen in het water betekent: "Nu ben ik rein van alle zonde, Jezus heeft mij vergeven, door Hem ben ik een nieuw mens."

Jezus wil uw vriend zijn ...

- Spreek daarom dagelijks met Hem in gebed. Men kan Jezus alles vertellen.
- Lees de Bijbel.
- Vraag God u te helpen slechte gewoonten te laten.
- Hij heeft u lief en wilt u helpen aan Hem gelijk te worden.

Zo kan men bidden:

Lieve Heer Jezus, ik weet, dat ik Uw hulp nodig heb om gehoorzaam te zijn. Geef U mij alstublieft de kracht om te doen, wat goed is. Amen!

Lichaam, ziel en geest

door M. Ponce

gezond bewaren

Neemt dan waar, dat gij doet, zoals de Heere, uw God, u geboden heeft; en wijkt niet af ter rechter-, noch ter linkerhand. In al de weg, die de Heere, uw God, u gebiedt, zult gij gaan, opdat gij leeft, en dat het u welgaat, en gij de dagen verlengt in het land, dat gij erven zult' (Deuteronomium 5:32-33).

Met deze woorden sloot de voorlopige gezondheidscommissie de 23ste vergadering van de Generale Conferentie van 4 tot 22 september 2019 in São Paulo, Brazilië hun werk af.

De broeders, die aan deze zitting hadden meegewerkt, analyseerden de algemene situatie van de gezondheid van onze leden van de hele wereld en stelden vast, dat de gevallen van de moderne ziekten toegenomen zijn. Na meerdere overleggingen gaven zij een verklaring, die in de gezondheidsgrondregels, die de Adventbeweging al vele jaren kent, en die wij nu met onze lezers mogen delen, bevestigd worden.

Gebaseerd op de woorden uit 3 Johannes 2: 'Geliefde, voor alle dingen wens ik, dat gij welvaart en gezond zijt, gelijk uw ziel welvaart', hebben zij de volgende aanbevelingen uitgegeven:

* De broeders en zusters moeten regelmatig hun gezondheidstoestand laten onderzoeken (gezondheid check-up).

* Het vitamine B12-niveau controleren.

* Het vitamine D-niveau controleren, vooral bij de noordelijke inwoners.

* Het wordt aanbevolen onder andere, ook bloedonderzoek, ECG, bloeddrukcontrole, mammografie, baarmoederhals uitstrijkje, prostaatonderzoek, en ander regelmatig onderzoek te laten doen.

De broeders konden ook analyseren, dat de moderne levensstijl, zoals veranderde eetgewoonten, verhoogde stress en de geërfde, genetische factoren daartoe bijgedragen hebben, dat men in de laatste jaren onder ons de toename van enige ziekten kan bemerken, waaronder:

a) kanker

In de beginfase wordt door de broeders aanbevolen, dat een operatie evenals bestraling en chemotherapie tijdens de behandelingen werkzaam kunnen zijn. De

beste resultaten zullen bovendien bereikt worden, wanneer de patiënt samen met deze behandelingen het dieet als therapie aanwendt en ook de toepassingen van de werkzame stoffen in de natuur (water, zon, aarde, planten, enzovoorts), en de geestelijke zorg. De raad uit Gods Woord luidt: 'Indien dan uw rechteroog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u; want het is u nut, dat een van uw leden vergaat, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt. En indien uw rechterhand u ergert, houdt ze af, en werpt ze van u; want het is u nut, dat een van uw leden vergaat, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt' (Matthéüs 5:29-30).

b) zwaarlijvigheid en insulineresistentie

In veel delen van de wereld, vooral in de "industrielanden", hebben de veranderingen in de eetgewoonten, het overmatig gebruik van suiker, de verzadigde vetten en zout in levensmiddelen, gebrek aan beweging en een onregelmatigheid in de voedselinname van de mensen veranderd en deze gezondheidsproblemen sterk beïnvloed.

De Geest der Profetie geeft ons de volgende raad: "Ouders moeten de eetlust van hun kinderen opvoeden en moeten het gebruik van ongezonde voeding niet toestaan. Maar in een poging om het dieet te regelen moeten wij voorzichtig zijn, niet in de fout vallen om van de kinderen te verlangen iets te eten, dat onsmakelijk is, of meer te laten eten dan nodig is. Kinderen hebben rechten, zij hebben ook lievelingsgerechten, en wanneer deze lievelingsgerechten nuttig zijn, moet hun verlangen gerespecteerd worden." –In den Fuszspuren des groszen Arztes, blz. 390.

"Regelmaat in eten moet zorgvuldig in acht genomen worden. Niets moet tussen de maaltijden genuttigd worden, geen zoetigheid, noten, fruit of welke voeding ook. Onregelmatig eten verstoort de gezonde toestand van de spijsverteringsorganen tot schade voor de gezondheid en de blijmoedigheid. Wanneer dan de kinderen aan tafel komen, willen zij geen gezonde voeding hebben; hun gehemelte verlangt naar dingen, die hen schaden." –In den

Fuszspuren des groszen Arztes, blz. 390.

c) Depressie en melancholie

De wijze Salomo schreef in Spreuken 17:22, 'Een blij hart zal een medicijn goed maken, maar een verslagen geest zal het gebeente verdrogen'. Onze geestestoestand heeft een grote invloed op onze algemene gezondheidstoestand, aan de andere kant hebben ook de treurige levensfasen, werkeloosheid, geringe bezigheden voor het leven in vrijheid, hebben grote invloed op onze innerlijke gezondheid. De vreugde om van de werken van de schepping te genieten, de vreugde om te weten, dat genade een geschenk van de hemel is, dat ons in harmonie met de Schepper brengt en de vreugde van vergeving door Jezus Christus zal het lichaam helpen om de endorfine (geluk hormoon) te herstellen, welke alle gevoelens van bitterheid en onwelzijn zal verwijderen.

David heeft in Psalm 32:1-6 het volgende geschreven: 'Een onderwijzing van David. Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is. Welgelukzalig is de mens, die de Heere de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in zomerdroogte. Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de Heere, en Gij vergaapt de ongerechtigheid mijner zonde. Hierom zal U iedere heilige aanbidden in vindenstijd; ja, in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet aanraken'.

Het Woord van God vermaant ons, de vreugde door de belijdenis van onze zonden bij Jezus te zoeken en op Zijn barmhartigheid te wachten. Het gevoel van vrede, dat de vergeving oproept, zal de manier veranderen, waarop wij de dingen zien, en wij zullen, hoewel wij ons in een beangstigende en onrustige wereld bevinden, de vreugde van de verlossing kunnen ervaren.

Ook hier kan een pastorale ondersteuning zinvol zijn. De predikant kan de gelovige raadgeven en hen door woord en gebed troosten.

Als aanbeveling sloeg de medische vergadering voor in dit geval de volgende boeken te lezen: Medical Ministry, E. G. White (Engels), het laatste hoofdstuk van 'De Weg naar Christus', de gespecialiseerde boeken van Dr. Neal Nedley en het boek door Dr. Daniel Amen (beide in het Engels).

d) hart- en vaatziekten

Salomo schreef in Spreuken 14:30: 'Een gezond hart is het leven voor het vlees, maar rijd is verrotting der beenderen' en in Spreuken 4:23: 'Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens'.

Na deze uitspraken gaat de voorkoming van hart- en vaatziekten verder dan de vegetarische levensstijl of het niet roken. Vele hartziekten zijn het gevolg van een leven zonder innerlijke vrede. Het ontbreken van deze vrede kan tot vele factoren teruggevoerd worden, die geïdentificeerd moeten worden: zich verlaten of genegeerd voelen, egoïstisch zijn, tegenover iemand afgunst of jaloersheid gevoelen of mishandeld zijn. Deze en andere factoren kunnen daartoe leiden, dat ons bloed met giftige stoffen overladen en ten gevolge daarvan ons hart ziek wordt.

De broeders wezen ook op enige vergeten

basisgezondheidsregels. Hier herinneren wij ons, dat de boodschap van gezondheid de Adventisten als een hulpmiddel werd toevertrouwd om de mensen te helpen zich voor te bereiden op de ontmoeting met Jezus. Deze boodschap was door zuster White op 6 juni 1863 gebracht, slechts twee weken na de oprichting van de Adventgemeente. Wij kunnen ons afvragen: Waarom was deze boodschap noodzakelijk? Wij geloven, dat het antwoord duidelijk is: 'En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus' (1 Thessalonicensen 5:23).

Wij moeten de belofte van de Heer in Exodus 15:26 niet vergeten: 'Is het, dat gij met ernst naar de stem van de Heere uw God horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb, want Ik ben de Heere, uw Heelmeester!'

Ofschoon wij ons onder de vloek van de zonde bevinden en ons als gevolg altijd ziekte en dood begeleiden, kan men toch, die gehoorzaam in Christus helpen, ons tegen veel van het kwaad verdedigen.

Wij hebben ook de volgende, geïnspireerde raad: "Wij moeten bij de jongeren geestelijke en lichamelijke kracht in gelijke mate bevorderen. Een gezonde opvoeding van de gehele mens bereikt een opvoeding, die uitgebreid en veelomvattend is." –Ein glückliches Heim, blz. 353.

"En ik zag ook, dat hij van plan was door de gezondheidsreformatie en de gezondheidsinstelling de weg voor te bereiden, zodat het gebed des geloofs volledig beantwoord kan worden. Geloof en goede werken moeten in het herstel van de lijdenden onder ons hand in hand gaan, zodat zij nu God verheerlijken en bij het komen van Christus gered worden. Moge God verhinderen, dat deze zieken teleurgesteld en bedroefd worden, wanneer zij bemerken moeten, dat de beheerder van de inrichting volgens wereldse begrippen handelt, in plaats van met de behandeling de zegeningen en deugdelijke, zorgzame vaders en moeders in Israël te verbinden." –Zeugnisse 1, blz. 585.

Gezien de vorige teksten zijn de aanbevelingen voor al onze broeders en zusters op de wereld:

- Doe moeite om ten minste 30 minuten per dag lichamelijk te bewegen.
- Gebruik elektronische apparaten slechts met mate, vooral met kinderen en jongeren.
- Let op talrijke fouten in de voeding: gebruik van geraffineerde suiker, verzadigde vetten, gebruik van aspartaam, niet toereikend gebruik van rauwkost of volkoren levensmiddelen.
- Stelt u voldoende bloot aan de zonnestralen. 'Het licht is zoet, en het is de ogen goed de zon te aanschouwen' (Prediker 11:7).
- Let op voldoende water drinken en voldoende toepassen van water ter voorkoming en als therapie bij ziekten.

Geliefde lezer, het is onze wens, dat wij aan het begin van een nieuw genadejaar alle mogelijkheden, die wij hebben, benutten kunnen, om in harmonie te zijn met onze Schepper. Alleen Christus kan bij Zijn komst onze lichamelijke natuur, die zwak of ziek is, veranderen, maar voor nu is ons de zorg voor ons lichaam toevertrouwd, zodat de Heilige Geest in ons kan wonen.

Tijd is Genade!

De belangrijkste dingen,
die u iemand kan schenken,
zijn: Liefde, respect,
eerlijkheid en tijd.

(bron: *visualstatements.net*)

door Manuela Keymer

Er werd al vaak over dit thema geschreven, gediscussieerd en gesproken, toch vraag ik u een paar minuten van uw kostbare tijd aan deze bladzijden te wijden. De volgende woorden zijn niet van mij. Een vriendin had deze aan mij gestuurd, welke zij ook doorgestuurd had gekregen. Het is zo toepasselijk geschreven, dat ik het u niet onthouden wil. Neemt u alstublieft de tijd en lees het als een gebed door.

“Life is peaceful, when you rest on the promises of God’s Word.”

Vertaald: “Het leven is vol vrede, als u steunt op de beloften van Gods Woord.”

En Salomo schrijft in Spreuken 3:5-6: ‘Vertrouw op de Heere met uw ganse hart, steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken’.

In een wereld, zoals nu, valt het mij soms heel moeilijk om mij voor te stellen, dat er werkelijk nog momenten van stilte en rust zijn. Momenten, waarin een mens nog kan bijtanken en tot het absolute rust kan komen. Momenten, waarin men zich volledig uitschakelt en volkomen ontspannen achterover kan leunen. Bijna ondenkbaar!

De tegenwoordige maatschappij is gekenmerkt door gejaagdheid, prestatiedruk, onophoudelijke vooruitgang, voortdurende stroom van informatie, enz. De mensen zijn 24 uur, 7 dagen per week “aan”. Altijd bereikbaar en constant “up-to-date”. Wanneer moet dan de mens uitschakelen en tot rust komen? Ik heb het niet over een pauze van 15 minuten, neen! Ik spreek over echte, wezenlijke rust.

Nu weten wij uit het Woord van God, dat er een boze tegenstander is, Satan. En deze tegenstander is buitengewoon intelligent en listig. Als hij voor u staat, glimlacht hij naar u, en wanneer hij achter u staat, steekt hij u zijn mes in de rug. Dat is zijn karakter en natuur. Hij heeft het voor elkaar gekregen

een gezelschap te vormen, dat zich steeds meer op de jacht bevindt. Op jacht naar het grote levensgeluk. De mensen zijn rusteloos en begerig geworden. Iedereen leeft voor zichzelf, om “zijn schaapjes” op het droge te hebben. Ik, mij, van mij!

En wat doet Satan? Hij zorgt ervoor, dat de mens nooit tevreden is, als hij hem voortdurend bombardeert met problemen, nood en verdriet.

Juist hier strekt Jezus Zijn hand naar u uit. Hij wilt u uit deze maalstroom trekken, uit de spiraal van het kwaad. Met Zijn ontelbare beloften spant Hij een wonderbare, beschermende paraplu over u en roept u zachtjes toe: “Kom tot Mij, Ik geef u dat, wat uw ziel werkelijk nodig heeft.”

Maar door de zonden zijn onze ogen zwak geworden. Wij kunnen niet meer goed zien en het verschil herkennen tussen goed en kwaad, nauwelijks nog tussen waarheid en leugen. Daarom jagen wij voortdurend aardse dingen en doelen na, zonder werkelijk te weten, waarheen het leidt. Veel mensen doen, bewust of onbewust, de wil van Satan, zijn ervan overtuigd, dat zij op de goede weg zijn. Treurig!

Juist uit deze spiraal wil Jezus ons halen. De Bijbel zegt, dat de Heer een Toevluchtsoord is. Wat betekent dit?

Stelt u zich voor, u wordt vervolgd en dwaalt uren, dagen, weken in de wildernis rond... en plotseling ziet u een burcht. Uw vervolgers zitten u op de hielen... en kort voordat zij u grijpen, gaat de poort van de burcht open voor u. U rent erin en meteen gaat hij weer dicht achter u. Eindelijk veilig! Het is voorbij! Daar krijgt u eerst iets warmes te eten, u kunt zich wassen en dan twee dagen slapen. Wat een wonderbaar gevoel is dat dan! Vrienden, dat is **God!** Hij kijkt toe, hoe u een leven lang op de vlucht bent, hoe Satan u van de ene zaak naar de andere “opdrijft”, hoe u zich in het leven afslooft en geen

rust en kracht meer heeft. Dan opent Hij Zijn poort. Hij biedt u iets aan, wat u uw hele leven nog niet hebt gehad. Bij **Hem** te wonen, in **Zijn** tegenwoordigheid te rusten. Daar, waar u **alles** hebt, wat u nodig hebt om te leven, want Hij heeft beloofd voor u te zorgen. Wilt u dit aanbod niet aannemen? Jaag niet verder naar nutteloze, aardse dingen, maar zoek EERST Gods rijk! Dan zal **Hij** Zich om u bekommeren. Dat heeft Hij beloofd!

Alles, wat nodig is, is met het hele hart JA te zeggen en binnen te gaan.

De Heer moge ons daarbij helpen!

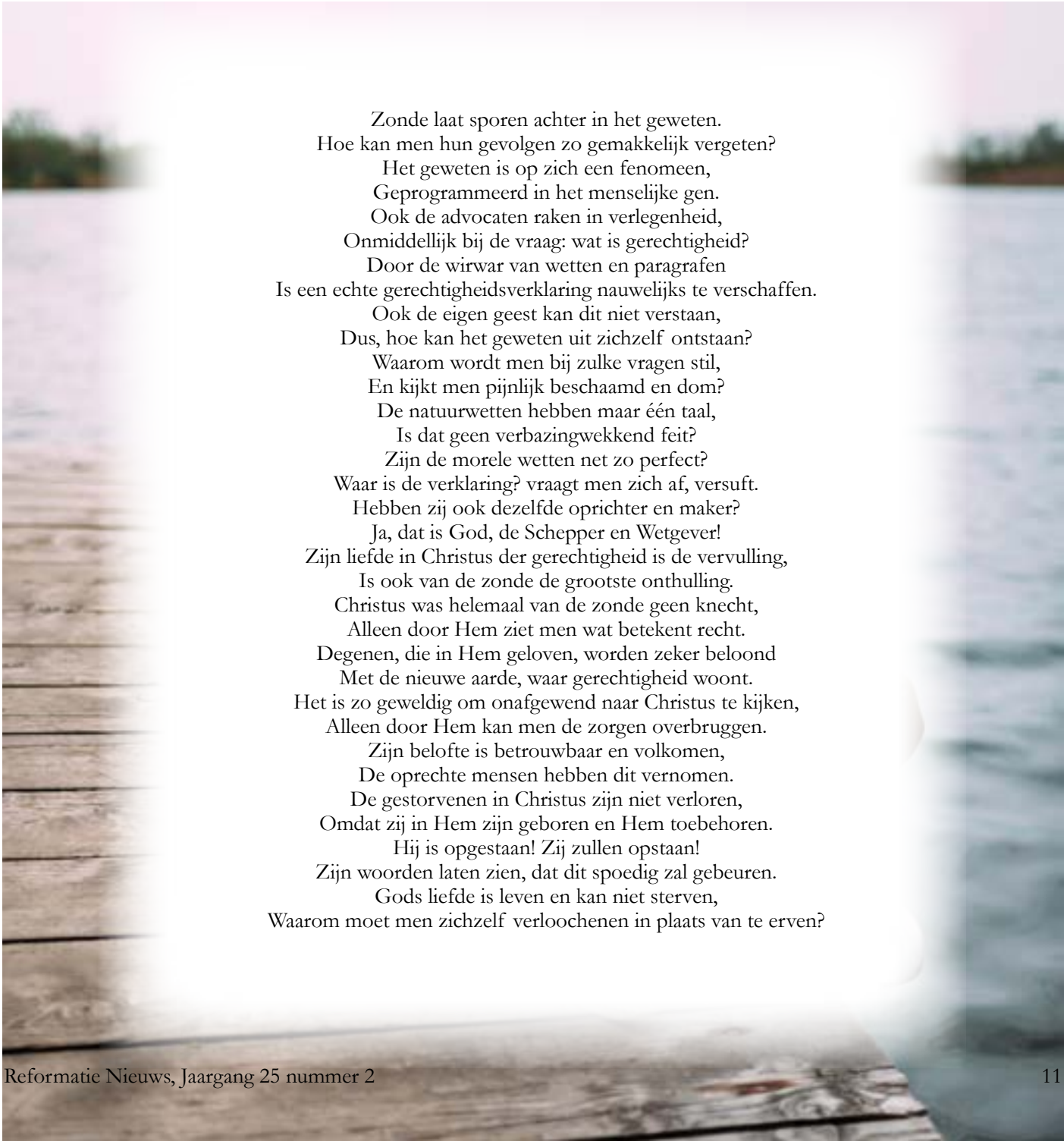
Te veel beloftes of heeft het u ook geraakt? Nu moet u proberen dit met Gods hulp in uw leven aan te passen, en het niet alleen bij lezen te laten.

Wij zouden meer vertrouwen moeten hebben in onze Heere Jezus Christus, net zoals in onszelf of in een werelds mens of in iets anders.

Wij moeten ons niet door de tegenwoordige tijdgeest laten meevoeren. Iedereen heeft zelf de verantwoording om zich daarin te scholen, tegen de stroom in te zwemmen. Helaas blijft ook voor ons niet meer zoveel tijd en gelegenheid om ons karakter en ons vertrouwen op God te versterken.

‘Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de verbittering ten dage van de verzoeking, in de woestijn’ (Hebreeë 3:7-8). ‘Doch het heil der rechtvaardigen is van de Heere, hun Sterkte ten tijde van benauwdheid’ (Psalm 37:39).

Nog een gedicht om over na te denken voor u. Het is door een broeder van onze gemeente geschreven:

Zonde laat sporen achter in het geweten.
Hoe kan men hun gevolgen zo gemakkelijk vergeten?
Het geweten is op zich een fenomeen,
Geprogrammeerd in het menselijke gen.
Ook de advocaten raken in verlegenheid,
Onmiddellijk bij de vraag: wat is gerechtigheid?
Door de wirwar van wetten en paragrafen
Is een echte gerechtigheidsverklaring nauwelijks te verschaffen.
Ook de eigen geest kan dit niet verstaan,
Dus, hoe kan het geweten uit zichzelf ontstaan?
Waarom wordt men bij zulke vragen stil,
En kijkt men pijnlijk beschaamd en dom?
De natuurwetten hebben maar één taal,
Is dat geen verbazingwekkend feit?
Zijn de morele wetten net zo perfect?
Waar is de verklaring? vraagt men zich af, versuft.
Hebben zij ook dezelfde oprichter en maker?
Ja, dat is God, de Schepper en Wetgever!
Zijn liefde in Christus der gerechtigheid is de vervulling,
Is ook van de zonde de grootste onthulling.
Christus was helemaal van de zonde geen knecht,
Alleen door Hem ziet men wat betekent recht.
Degenen, die in Hem geloven, worden zeker beloond
Met de nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.
Het is zo geweldig om onafgewend naar Christus te kijken,
Alleen door Hem kan men de zorgen overbruggen.
Zijn belofte is betrouwbaar en volkomen,
De oprechte mensen hebben dit vernomen.
De gestorvenen in Christus zijn niet verloren,
Omdat zij in Hem zijn geboren en Hem toebehoren.
Hij is opgestaan! Zij zullen opstaan!
Zijn woorden laten zien, dat dit spoedig zal gebeuren.
Gods liefde is leven en kan niet sterven,
Waarom moet men zichzelf verloochenen in plaats van te erven?

Liever geliefd voelen dan leven om bemind te worden

door Klara Finaru

Als u bent als de meeste mensen, hebt u zich waarschijnlijk op een bepaald moment afgevraagd, wat anderen van u denken, en u hoopte, dat het eerder positief dan negatief was. De waarheid is, dat velen van ons ernaar streven op een dag succesvol te zijn, zodat wanneer onze naam wordt uitgesproken, mensen onmiddellijk denken: “O, hij of zij? De student met de 4.0 GPA, die was toegelaten tot de Yale University? Of de CEO van dat enorme bedrijf? Of misschien wilt u bekend staan als iemand, die duizenden doneert aan een goed doel of zendingsreizen maakt en vrijwilliger is bij non-profit organisaties.

Het is interessant dat, wanneer wij met anderen spreken, wij onbewust bekendmaken, wat ons kenmerkt en betekenis en doel geeft aan ons leven. Wij spreken over onze prestaties en dromen om onbewust ons belang te bekrachtigen. Dit is, waarom de Bijbel zegt: ‘Want uit de overvloed des harten spreekt de mond’ (Matthéüs 12:34). En hoewel erop zichzelf niets mis is met een van deze ambities, als wij onze identiteit in onze prestaties plaatsen, kunnen wij ten slotte het grootste deel van ons leven doorbrengen met het gevoel, dat wij niet genoeg hebben bereikt.

U kunt zich afvragen: “Hoe kan ik mij geliefd en vervuld voelen in afwezigheid van persoonlijke prestaties of bevestiging door anderen?” U kunt zich afvragen, of iemand ooit zelfs in staat was om zo’n punt te bereiken. Echter een van de beste voorbeelden van iemand, die zich geliefd en vervuld voelde, ongeacht wat zijn prestaties waren, was Johannes, de jongste van de twaalf discipelen.

Johannes’ identiteit

Wij merken op, dat Johannes zich niet bij zijn naam had voorgesteld of een van zijn prestaties had genoemd. In plaats daarvan stelt hij zich voor als ‘de discipel dien Jezus liefhad’ (Johannes 21:20). Waarom noemde Johannes dat feit? Was het niet duidelijk, dat Jezus iedereen liefhad? Johannes voelde, dat dit speciaal was, omdat Jezus zijn identiteit was. Johannes leefde

en voelde zich geliefd in plaats van bemind te moeten worden. Johannes wist, dat hij onvoorwaardelijk geliefd was door zijn Heiland en had daarom alles, wat zijn ziel nodig had. Hij leefde niet om iemand iets te bewijzen, omdat zijn bevestiging kwam van Degene, die Zijn leven juist voor hem gaf. Johannes leefde niet om zichzelf een naam in de wereld te geven. Johannes leefde niet om de liefde van iemand te verdienen. In plaats daarvan leefde hij wetende, dat hij voortdurend geliefd was door de Schepper van het universum.

Als u leest, hoe nauw en liefdevol Johannes’ verbinding met Jezus was, kunt u denken: “Ik kan nooit de geliefde zoon of dochter van Jezus zijn, omdat ik niet sympathiek ben.” Laat mij u dan vragen: “Heeft men u ooit de bijnaam de ‘zoon of dochter des donders’ gegeven?” “Natuurlijk niet”, zegt u, maar toen Jezus Johannes voor het eerst ontmoette, gaf Hij hem de bijnaam ‘de zoon des donders’. In feite was Johannes allesbehalve beminnelijk, toen hij Jezus voor het eerst ontmoette. Hij was trots, roekeloos, wraakzuchtig en streefde ooit naar eer, omdat hij dacht, dat het hem voldoening zou geven. Dus, hoe schakelde Jezus over van het noemen van Johannes ‘de zoon des donders’ naar ‘Johannes, de geliefde apostel’?

Johannes was de discipel, die aan de rechterhand van de troon van Christus wilde zitten, wanneer Hij Zijn koninkrijk zou vestigen. Toen de Samaritanen weigerden Jezus in hun stad te aanvaarden, vroeg Johannes: ‘Heere, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van de hemel neerdale en dezen verslinde, gelijk ook Elia gedaan heeft?’ (Lukas 9:54). Johannes was veranderd van de trotse en harde man, die hij eens was, tot een zachtaardige ‘apostel der liefde’. Het hoofdthema van zijn brieven aan de gemeenten was liefde. Hoe was hij zo veranderd? Elke dag leefde hij in de aanwezigheid van de Liefde Zelf. Elk moment, dat hij bij Jezus was, liet Johannes de liefde van de Heiland zijn hart vervullen tot overlopen toe. Hij voelde zich zo volledig in die liefde, dat hij wilde, dat anderen zouden ervaren, wat hij had gevonden.

Het enige verlangen van Johannes

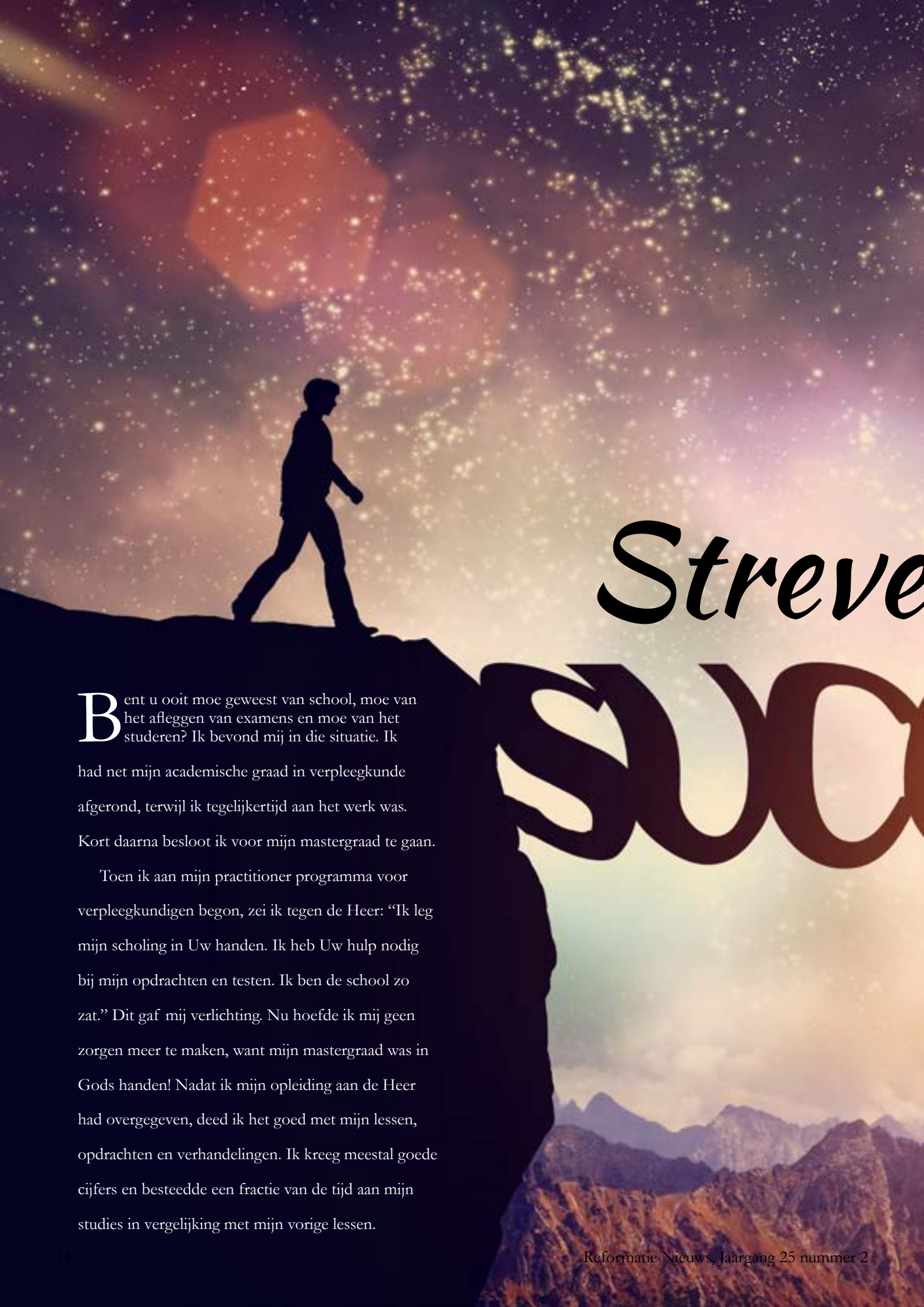
Naarmate Johannes meer tijd met Jezus doorbracht, werd zijn enige verlangen om gelijk aan Hem te zijn. Hij voelde, dat geen andere titel of prestatie groter was dan dit. Vandaar dat hij schreef: 'Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is' (1 Johannes 3:2). Hij gebruikte elke gelegenheid om zo dicht mogelijk bij Jezus te zijn. Bij het allerlaatste avondmaal, dat de discipelen met Jezus hadden, leunde Johannes zijn hoofd op Jezus' borst. En in de meest moeilijke momenten van Jezus, toen Hij aan het kruis hing, toen de andere discipelen Hem verlieten, stond Johannes nog steeds het dichtst bij de voet van Zijn kruis. Hij bleef bij Jezus tot Zijn laatste momenten. Johannes stond zo dicht bij Jezus, dat hem de zorg voor Zijn moeder werd toevertrouwd. Welke grotere eer kon iemand verkrijgen dan het vertrouwen van Jezus te verdienen?

Johannes had geen speciale voordelen, die niet voor ons beschikbaar zijn. Hij was een mens net als wij; hij had dezelfde worstelingen als wij. Maar de verandering, die plaats vond in zijn leven, kan ook met ons gebeuren.

Net als de meesten van ons verlangde Johannes naar iets meer dan de oppervlakkige genegenheid van anderen; hij keek verder dan de verworvenheden van deze wereld. Hij verlangde ernaar te zijn zoals Jezus. Omdat Johannes de jongste van de discipelen was, keek hij op naar Jezus, net zoals een kind tegen zijn vader opkijkt. Johannes bewonderde het liefvallige karakter van Christus en wenste zo graag, dat ook hij met een deel van die liefde kon worden vervuld. Maar bij sommigen

van ons is het probleem, dat wij het moeilijk vinden om door Christus te worden veranderd. Wij kunnen zeggen: "Nou, dit is gewoon wie ik ben. Ik ben een hopeloze zaak." Johannes voelde zich nooit zo. In plaats daarvan opende hij met de vertrouwende geest van een kind zijn hart voor Jezus, waardoor elk woord van Christus in zijn hart werd geplant, totdat die zaden van liefde groter en sterker werden en hem veranderden in een volledig nieuw persoon.

Toen ik het leven van Johannes bestudeerde, vroeg ik mij af, wat onze verbinding met Jezus zal zijn, als wij naar de hemel gaan en Hem van aangezicht tot aangezicht zien? Zullen wij in ontzag voor Hem staan en aan Zijn voeten vallen om Hem te aanbidden? Of zullen wij Hem gewoon ontmoeten bij de morgenaanbidding en Hem vragen om 'een zegen voor de reis', voordat wij aan onze reis van het verkennen van het universum beginnen? Misschien zouden wij terugkomen om Hem 's avonds te aanbidden, volgens de gewoonte die wij hier op aarde zo gewend zijn? Of zullen wij naar Hem toe rennen als een verloren kind, dat eindelijk zijn Vader heeft gevonden? Zullen wij Hem omhelzen en samen met Johannes ons hoofd bij Zijn hart laten rusten, omdat het voelt als thuis. Dit is een vorm van een hechte verbinding, die wij nu moeten hebben met Jezus, ja, voordat wij Hem van aangezicht tot aangezicht ontmoeten. Ik weet niet zeker, wat Hij tegen ons zou zeggen. Maar ik hoop met heel mijn hart, dat Hij zal zeggen: "Welkom thuis, Mijn geliefd kind."

Streeven

Bent u ooit moe geweest van school, moe van het afleggen van examens en moe van het studeren? Ik bevond mij in die situatie. Ik had net mijn academische graad in verpleegkunde afgerond, terwijl ik tegelijkertijd aan het werk was. Kort daarna besloot ik voor mijn mastergraad te gaan.

Toen ik aan mijn practitioner programma voor verpleegkundigen begon, zei ik tegen de Heer: “Ik leg mijn scholing in Uw handen. Ik heb Uw hulp nodig bij mijn opdrachten en testen. Ik ben de school zo zat.” Dit gaf mij verlichting. Nu hoefde ik mij geen zorgen meer te maken, want mijn mastergraad was in Gods handen! Nadat ik mijn opleiding aan de Heer had overgegeven, deed ik het goed met mijn lessen, opdrachten en verhandelingen. Ik kreeg meestal goede cijfers en besteedde een fractie van de tijd aan mijn studies in vergelijking met mijn vorige lessen.

Om succes te hebben in iets
moeten wij ons ernstig persoonlijk
inspannen, terwijl wij wijsheid van
boven vragen.

en naar

CESS

door Paul Michael Balbach

Moe en een jetlag

Terwijl ik voor mijn master werkte, verliep alles redelijk soepel, **totdat** ik bij mijn laatste college kwam. Dit college was het laatste college, dat ik moest volgen, voordat ik naar de zendingsschool in Australië ging. Het nationale gemiddelde voor dit examen is 69%; echter mijn school vereiste, dat studenten ten minste 70% kregen. Studenten kregen twee pogingen voor dit examen, één in week 5 en de andere in week 8.

Tijdens de eerste 5 weken van het college heb ik gestudeerd, zoveel als ik maar kon inpassen in mijn drukke werkschema. Tot dusverre hadden mijn inspanningen in combinatie met Gods hulp heel goed voor mij gewerkt. In de vijfde week reisde ik echter naar Australië en moest slechts drie dagen na aankomst mijn examen afleggen. Ik wist zeker, dat ik zou slagen, omdat ik het goed deed op de oefenexamens; ik geloofde ook, dat God wilde, dat ik zou slagen, dus ik zou minder huiswerk hebben tijdens de laatste drie weken van mijn verpleegkunde college en mijn eerste drie weken van de zendingsschool.

Binnen een paar uur na aankomst in Australië, moe en met een jetlag, besloot ik om mijn test af te leggen en ermee af te rekenen. Maar na een paar minuten in het examen beseftte ik, dat het internet niet goed werkte. Mijn gastgezin, waar ik verbleef, was niet thuis. Nadat ik het internet opnieuw had opgestart, wilde het nog steeds niet goed werken. De tijd verstreek; Ik moest uitzoeken wat ik moest doen. Eindelijk kon ik internetgoed kopen in Australië en mijn telefoon als hulpmiddel gebruiken! Nu moest ik mij echter haasten om mijn test op tijd af te maken. Snel vulde ik alle vragen in, tien minuten voor de deadline. Ik verwachtte volledig, dat God mij zou helpen erdoor te komen, maar ik faalde.

Ik was geschokt! Hoe kon God mij toestaan te falen? Hij had mij tot nu toe geholpen om al mijn examens, verhandelingen en lessen te halen. En ik deed het goed bij mijn oefenexamens voor deze test. Dus waar had ik gefaald?

Internetproblemen

Nu de zendingsschool van start ging, zou ik het heel druk hebben om ook mijn laatste college verpleegkunde te voltooien. Ik moest ook een extra opdracht van 30 pagina's maken, omdat ik de 3-daagse besprekingszitting in Chicago niet kon bijwonen. Maar ik maakte mij er geen zorgen over, omdat ik geloofde, dat God mij zou helpen.

Tijdens de eerste drie weken van de zendingsschool hielp God mij met mijn verpleegkundeopdrachten en om op schema te blijven met de zendingsschool. Maar helaas had ik niet veel tijd om te studeren. Ik kon het eerder geleerde materiaal van mijn masterprogramma niet weer inzien. De nacht voor mijn laatste examen vroeg ik alle studenten van de zendingsschool om te bidden, dat ik zou slagen.

Ik stond de volgende ochtend op, mijn tweede poging van het laatste examen. Ik bad en deed mijn best om op God te vertrouwen. Toen ik aan de test begon, realiseerde ik mij echter, dat iedere vraag op zijn minst één minuut duurde om deze te laden. Ik besloot de problemen op te nemen, die ik had met het laden van

de test. Helaas was de tijd voorbij, voordat ik de laatste drie vragen kon afmaken; ik kon ook mijn resultaten niet beoordelen. Toen ik klaar was, realiseerde ik mij opnieuw, dat ik niet geslaagd was, weer vanwege de internetproblemen.

Ik kon niet begrijpen, hoe God had toegestaan, dat ik faalde, terwijl ik op de zendingsschool was en 'mijn best deed'. Ik was erg teleurgesteld, dat ik dit college opnieuw zou moeten volgen en nog eens \$ 4.000 zou moeten uitgeven aan collegegeld. Na een paar uur begon ik na te denken ... "Ik heb waarschijnlijk gefaald, omdat ik de test niet kon afronden en mijn vragen kon bekijken. Ik belde mijn leraar, legde de situatie uit en zij dacht, dat ik de kans had om de test opnieuw te doen. Dus ik diende een oproep in op de school met mijn video en bad en wachtte. De school nam even de tijd om mijn zaak te beoordelen, omdat ze verschillende vergelijkbare zaken hadden.

Intussen bleef ik studeren, maar alleen zo veel als comfortabel mogelijk was zonder plezier of vrienden op te offeren om te studeren. Ik bad ook dagelijks om de test te halen.

Een 0,5% missen

Ten slotte kreeg ik antwoord van mijn school, dat ik was goedgekeurd om deze test opnieuw te doen, zeven weken, nadat de lessen waren afgelopen! Ik was nu beter voorbereid en had goed internet in de gemeente in Schofields. Ik deed de test en had er een goed gevoel over. Na het indienen van de laatste vraag, wachtte ik niet op het resultaat, maar ging naar een andere kamer en bad, de Heer dankend dat ik geslaagd was!

Toen ik terugkwam, kon ik mijn ogen niet geloven. Ik had het op 0,5% niet gehaald. Mijn score was 0,5% hoger dan het nationale gemiddelde. Ik vroeg mij af: "Waarom heeft mijn school de standaard 1% boven het nationale gemiddelde vastgesteld?"

Vragen ... aanspraak maken ... geloven

Omdat ik het college opnieuw moest volgen, vereiste dit nederigheid van mijn kant om mijn klinisch onderricht opnieuw op te zetten en anderen te vertellen, dat ik het college opnieuw moest volgen. Maar deze keer wist ik echter, dat ik harder moest studeren en wijsheid van boven moest blijven vragen. Ik beseftte, dat ik de komende 3 weken 110% moest geven om te studeren. Ik realiseerde mij ook, dat ik wijsheid nodig had, wijsheid die ik niet had, dus begon ik aanspraak te maken op Jakobus 1:5-6. 'Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een ieder mild geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar dat hij ze begere in geloof, niet twijfelende, want die twijfelt, is een baar der zee gelijk, die door de wind gedreven en op- en neergeworpen wordt'.

Ik vroeg God niet alleen om wijsheid, ik vroeg het in geloof! Ik geloofde, dat God mij wijsheid kon geven, zoals Hij deed aan Daniël. Terwijl ik mijn deel deed, elk vrij moment studeerde, deed God Zijn deel. Toen de dag van het laatste examen aanbrak, bad ik en liet het in Gods handen. Deze keer was het echter anders. Ik was bekend met de inhoud van de meeste vragen en toen ik

klaar was, kwam ik erachter, dat ik geslaagd was!!! Maar niet alleen was ik geslaagd, maar ik scoorde 12% hoger dan het nationale gemiddelde!

Mijn inspanningen en die van God samen

Waarom moest ik vier stappen nemen om te slagen voor mijn laatste examen als verpleegkundig specialist? Waarom moest ik deze ervaring doormaken? Misschien studeerde ik niet hard genoeg bij de vorige pogingen, toen ik de test deed, nadat ik een jetlag had, en later had ik problemen met het internet. Maar ook, misschien, vertrouwde ik niet volledig op God. Ik ontdekte twee belangrijke redenen, waarom God mij deze ervaring had laten ondergaan. Ik moest leren, dat **menselijke inspanning en goddelijke kracht samen** nodig zijn om succesvol te zijn in alles, wat ik onderneem.

“Nadat we onze verzoekschriften hebben aangeboden, moeten wij deze zo ver mogelijk zelf beantwoorden en niet wachten tot God voor ons doet, wat wijzelf kunnen doen. De hulp van God wordt in reserve gehouden voor iedereen, die erom vraagt. Goddelijke hulp moet samengaan met menselijke inspanning, aspiratie en energie.” –My Life Today, blz. 19.

De tweede reden, dat God mij niet liet slagen, is, dat Hij wilde, dat ik het evangelie zou delen in de kliniek,

waar ik eerder als stagiaire had gewerkt. Toen ik de tweede keer naar deze kliniek terugkeerde, vertelde ik het personeel over mijn studie aan de zendingsschool in Australië en liet ik meerdere Geest der Profetie-boeken bij hen achter.

Het grootste succes is degene, die het moeilijkste is. Onze samenleving beloont mislukkingen niet, en wij vinden niet veel fouten vastgelegd in geschiedenisboeken. Maar de Bijbel heeft veel levensverhalen van mensen, die hebben gefaald en later succes hebben bereikt. Als christenen moeten wij onze mislukkingen tot een stapsteen maken voor toekomstig succes. Het kostte Thomas Edison 1.000 pogingen, voordat hij zijn meest memorabele uitvinding produceerde: de gloeilamp. Toen een verslaggever hem vroeg: “Hoe voelde het om 1000 keer te falen?” Antwoordde Edison: “Ik heb niet 1000 keer gefaald; de gloeilamp was een uitvinding met 1.000 stappen.”

Beste vrienden, wanneer u door moeilijke ervaringen in het leven gaat, denkt dan aan deze kostbare beloften: ‘Vertrouw op de Heere met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet. Ken hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken’ (Spreuken 3:5-6).

‘Want een rechtvaardige zal zevenmaal vallen, en opstaan’ (Spreuken 24:16).

Laten wij elke dwaling, elke fout en elke moeilijkheid overwinnen met de hulp van Christus en laat het een stapsteen worden naar hoger succes!

De grote, bruine hond

door Stephanie Hazelhoff

In de zomer van 2008 hadden we een onverwachte bezoeker bij ons thuis. Onze oude Labrador, Lady, ging op haar “dagelijkse” wandeling door het bos rond ons huis en kwam terug met een metgezel. Haar vriend met slappe oren was een grote hond met een roodbruine vacht, witte borst en witte poten. Onze ouders wilden geen andere hond toevoegen aan de bestaande huisdieren, die we al hadden, dus werd ons gezegd niet in de buurt van hem te gaan, op die manier zou hij worden aangemoedigd om een ander thuis te zoeken. Dagenlang probeerden wij zijn mooie bruine ogen en slappe oren te negeren, maar hij zat geduldig bij onze voordeur. Hij weigerde te vertrekken! Hij zou daar gewoon rustig zitten met die zachte ogen, die vroegen om bij ons te blijven. Niemand weet wanneer het gebeurde, maar Brutus werd al snel een geliefd lid van onze familie.

door Barbara Montrose

Niet alleen werd ons gezin verliefd op hem, maar al snel viel de hele buurt ook voor hem. Brutus werd heel snel de “mascotte” van de buurt. Hij beschouwde de buurt als de zijne en zij hem. Hoewel iedereen in de buurt van hem hield, was Brutus trouw aan zijn geadopteerde gezin en keerde hij elke avond terug naar ons huis. Brutus hield net zoveel van ons kinderen, als wij van hem. Als wij naar buiten gingen, kwam hij opdagen om te spelen of om ons in de gaten te houden om er zeker van te zijn, dat er niets ergs gebeurde. Op een dag gingen mijn nichtje en jongere zusje naar buiten om te spelen. Wij hadden Brutus de hele dag niet gezien, maar toen de meisjes naar buiten gingen, verscheen Brutus plotseling! Hij ging liggen, waar zij speelden en hield hen scherp in de gaten. Toen de meisjes terug het huis in gingen, verdween hij weer. Wanneer andere zwerfhonden in de buurt van ons huis zouden komen, zou hij zich altijd tussen ons en de onbekende hond plaatsen. Hij was bereid ons ten koste van alles te beschermen!

Wat maakte Brutus tot zo’n trouwe hond? Liefde is wat hem trouw maakte. Brutus hield van zijn gezin en hij was bereid alles voor ons op te geven. Als ik denk aan de liefde en toewijding van onze hond Brutus, word ik herinnerd aan Gods trouw aan ons! Onze God is trouw en toegewijd aan ons in alle omstandigheden. Zoals het lied zegt:

*Groot is Uw trouw, o God mijn Vader,
Er is geen schaduw van omkeer bij U;
Gij verandert niet, uw mededogen, zij faalt niet,
Zoals U bent geweest, zo zult U voor altijd zijn.*

Maar naast trouw zijn en onder alle omstandigheden aan onze zijde blijven, is onze God een God van liefde. ‘Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is liefde’ (1 Johannes 4:8).

Net zoals onze grote bruine hond bereid was zijn leven te geven om ons gezin te beschermen, zo gaf God iets kostbaarder op om een zondig volk te redden. ‘Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwige leven hebbe’ (Johannes 3:16). God heeft ons zo lief, dat Hij Zijn enige Zoon aan het kruis liet sterven. Hij gaf Zijn Zoon voor een opstandig en zondig mens, zoals ik! God heeft ons lief, ongeacht wat. Zelfs als wij Hem negeren, wacht Jezus nog steeds geduldig op ons om de deur tot Hem te openen (Openbaring 3:20) en Hem deel te maken van ons gezin. Zelfs als wij ons onwaardig voelen voor Zijn liefde, wil Hij nog steeds, dat wij bij Hem thuiskomen. Hij wil ons opstandig en zondig hart wegnemen en ons een nieuw hart geven. Laat u Hem dat nu voor u doen?

Het vuile vest

door Anna Kaknics, Hongarije

Een paar jaar geleden ging ik op reis naar het buitenland en voor mijn vertrek moest ik wat dingen kopen. Ik ging naar een winkel, waar ik de meeste dingen kon kopen, die ik nodig had. En toen ik naar de kassa ging, zag ik een schattig vest. Hoewel ik het erg leuk vond, had ik het niet nodig, dus besloot ik het niet te kopen. Maar toen ik naar huis liep, voelde ik mij een beetje verdrietig.

De volgende dag ging ik naar de speelplaats met mijn moeder en mijn zussen. Voordat wij naar huis gingen, legde mijn moeder iets naast mij op de bank en zei: “Dit lag in het zand; Ik had het bij de schommel gezet, maar het lijkt erop, dat niemand ernaar heeft gezocht.” Toen ik beter naar het vuile kledingstuk keek, realiseerde ik mij, dat het hetzelfde vest was, dat ik gisteren in de winkel zag! Het was hetzelfde merk en dezelfde maat! Ik was er zeker van, dat het er niet per ongeluk was. Dus besloot ik het mee naar huis te nemen; Ik waste het en was dankbaar, dat ik het had.

Een paar jaar later was ik mijn kleding aan het nakijken en vond dat vest. Ik vroeg mij af, waarom ik het niet al die tijd droeg. Het verbaasde mij, dat iets, dat ik zo graag wilde hebben, mij niet meer kon

schelen.

Ik ben de Heer dankbaar voor deze kleine ervaring, omdat ik mij realiseerde, hoe Hij ons onze zwakheden op eenvoudige manieren laat zien. Ik herinnerde mij, dat ik ongelukkig was, toen ik op die dag naar huis liep. Nu voel ik mij beschaamd, dat ik niet tevreden was met de kleding, die ik had, maar meer wilde.

Tijdens deze kleine ervaring kon ik mij ook realiseren, hoe misleidend onze verlangens en wensen werkelijk zijn. De Bijbel zegt: ‘Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij, en haar begeerlijkheid’ (1 Johannes 2:16-17). Vaak als wij leuke dingen zien, willen wij deze hebben, maar God weet, wat wij echt nodig hebben. Daarom zegt Hij ons: ‘Weest vergenoegd met het tegenwoordige, want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten’ (Hebreeën 13:5). Dankt u de Heer elke dag voor alle zegeningen, die Hij u heeft gegeven? Hebt u Hem gevraagd u te helpen tevreden te zijn met de dingen, die u al hebt?